

✚ ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 10. ЈУЛ 2022. ♪ БРОЈ 149. ♪ ГОДИНА IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

SVTROJICA.MELBOURNE YouTube СВ ТРОЈИЦА БРАНЗВИК f HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

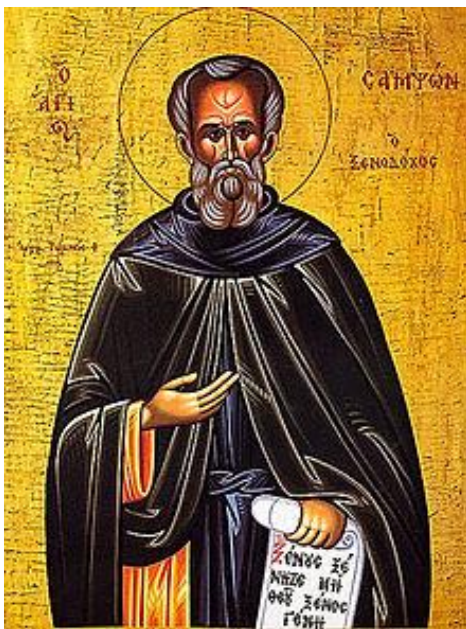
СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА ЧЕТВРТА ПО ДУХОВДАНУ 10. ЈУЛ ПРЕП. САМПСОН СТРАНОПРИМАЦ	На Литургији чита се: Апостол Римљанима. 6,18-23; Јеванђеље Мт. 8,5-13
УТОРАК, 12. ЈУЛ - ПЕТРОВДАН СВЕТИ АПОСТОЛИ ПЕТАР И ПАВЛЕ	ЛИТУРГИЈА 10ч
СУБОТА, 16. ЈУЛ	ВЕЧЕРЊЕ 18ч
НЕДЕЉА, 17. ЈУЛ	ЛИТУРГИЈА 10ч
ПЕТРОВСКИ ПОСТ ЈЕ У ТОКУ И ТРАЈЕ ДО ПЕТРОВДАНА 12. ЈУЛА	
НАПОМЕНА: ПРОТА ПЕТАР ЈЕ НА ПУТУ У СРБИЈИ ОД 26. ЈУНА ДО 5. АВГУСТА. У ТОМ ПЕРИОДУ ОДМЕЊИВАЋЕ ГА О. ДРАГОЉУБ ПАНТЕЛИЋ И СЛУЖИЋЕ СЕ САМО НЕДЕЉНЕ И ПРАЗНИЧНЕ ЛИТУРГИЈЕ . ЗА СВА ПИТАЊА И ВАШЕ ДУХОВНЕ ПОТРЕБЕ ПОЗОВИТЕ ДИРЕКТНО ОЦА ДРАЈУ НА 0467 166 210	

ПРЕПОДОБНИ САМПСОН СТРАНОПРИМАЦ

Овај светитељ рођен би од богатих и знаменитих родитеља у староме Риму, где изучи све светско знање тога времена, а посвети се нарочито науци лекарској. Беше Сампсон лекар милосрдан и безмездан, и даваше болесницима лекове и за тело и за душу, саветујући свакога да испуњава прописе вере хришћанске. Потом се пресели у Цариград, где живљаху у једном маленом дому, из кога расипаше на све стране, као сунце зраке светлости, милостињу, утеху, савет, наду, лек и, уопште, помоћ беспомоћним, и духовну и телесну. Чу патријарх за високе врлине овога човека и рукоположи га за свештеника. У то време разболи се цар Јустинијан Велики, и болест његова, по уверавању свих лекара, беше неисцелива. Тада се цар помоли Богу, с великим усрђем, и Бог му откри у сну, да ће га Сампсон исцелити. И заиста, када цар сазнаде за Сампсона, дозвола га у свој двор, и само што старац стави своју руку на болно место, цар оздрави. Па кад

му цар нуђаше големо благо за то, Сампсон се захвали и не хте ништа примити говорећи цару: „О царе, имадох ја и злата и сребра и осталог имања, но све оставих ради Христа, да бих добио вечна блага небеска“. Но кад цар настојаваше да му нешто учини, Сампсон свети замоли цара, да му сазида један дом за убоге. У томе дому Сампсон

је служио убогим као родитељ деци својој. Милост према убогим и немоћним била му је као природна. Најзад овај свети човек, сав испуњен силом и добротом небеском, упокоји се мирно 27. јуна 530. године и би сахрањен у цркви светог мученика Мокија, његовог сродника. По упокојењу своме Сампсон се више пута јављао онима који су га на помоћ призивали.

Пролој

ТРИ ЗАПОВЕСТИ СВЕТОГ АНТОНИЈА ВЕЛИКОГ

1. Не уздај се у своју праведност, истински се кај због ранијих грехова, обуздавај језик, срце и стомак.

2. Куд год идеш, увек имај Бога пред очима; машта да радиш имај потврду у Светом Писму; и

3. не напуштај брзо место на коме живиш. Сачувај ове три заповести и спашићеш се.

ЧЕТВРТА НЕДЕЉА ПО ДУХОВДАНУ

“ОСЛОБОДИВШИ СЕ ПАК ГРИЈЕХА ПОСТАДОСТЕ СЛУГЕ ПРАВЕДНОСТИ”(Рим. 6, 18).

Грех је феномен који је умотан у разне омоте. Највећи број људи није свестан тога шта је грех, а они који то знају, најчешће не застану у довољној мери да би о томе размислили, донели суд и окончали своје грешење. На први поглед, овако речено, то може да изгледа да је веома једноставно, међутим, не само да није једноставно већ је та борба са грехом борба која траје од момента када човек почне да доноси одлуке па до самог краја његовог овоземаљског живота. Има много светих Божјих људи, који су доста успешни у тој борби, али је веома мало људи који у потпуности победе себе и који би могли рећи, заједно са Апостолом Павлом: “Не живим више ја него Христос у мени”. Христос човек је победио зачетника сваког греха – Сатану и позвао је свакога од нас да се угледамо на Њега, да узрастамо док не дорастемо до “висине раста Христа”. То значи да је наше узрастање на духовном плану бесконачно, да нема граница, нема краја. Нисмо у ситуацији да кажемо: е сада сам победио грех, довољно сам се молио Богу, сад нема више места бризи за спасење, јер ја сам спасен... Нико није у стању да за себе одлучи да је спасен. Ми смо дужни да испуњавамо закон Божји, да живимо по заповестима Његовим, да се трудимо на духовном плану а Бог ће свима нама судити по милости својој. Наравно, наша добра дела послужуће као наш адвокат пред Богом, али ми се не спасавамо “добрим делима већ благодаћу Божијом”, како каже Апостол Павле.

Човек овакав какав јесте, са свим чулима и телесним и духовним потребама, од почетка свога овоземаљског живота бива васпитаван од стране родитеља, школе,

околине. Он стиче разне навике, добре и лоше, и грех чини, најчешће из лоше прихваћених – наслеђених навика. Ако се у породици није постигло, човек наслеђује ту “традицију” и не пости. То за њега остаје нормалан акт и он се не осврће на чињеницу да чини грех. Ако се у његовој породици псовало, он чини то исто, из навике, и не схвата које су последице псовања. Иако псовка није достојна озбиљна човека, просто је невероватно колико се данас у српском народу овај грех уврежио. Када данас неко прошета по Србији и другим српским земљама наићи ће на безброј људи којима је постало нормално да вређају у псовки све свете Божије угоднике па на крају и самога Господа. Поставља се онда, и справом, питање: Како ће се опоравити народ који не мисли? Како ће духовно да расте народ, коме то духовно рашћење зависи од контакта са Богом и остајања у заједници са Њим, кад га већина тога народа помиње у најпогрднијем смислу? Пођите данас на фудбалску утакмицу па ћете схватити да је Бог крив многим играчима који не шутну лопту онако како су замислили. Уместо да се један играч помоли Богу пре почетка утакмице, и да исход своје игре мирно прихвати, он горопадно вређа Бога, као да му Бог не дозвољава да добро игра. Слична је ситуација и на другим утакмицама и такмичењима. Нажалост, народ који не схвати да му је највећа вредност Бог који га је створио и да томе Богу приступа са страхопоштовањем, а све што га снађе прихвати без роптања, тај народ неће тако лако изаћи из кризе у којој се нашао.

Ми смо данас пуни гордости, пуни срџбе и незадовољства према другима, који су нас бомбардовали, уништавали и који нас и даље уништавају, и нисмо у стању да то прихватимо са хришћанском смирености. Сви смо спремни

сатима да расправљамо о гресима других, али готово да се нико не осврће критички на сопствено учешће у страдању српског народа. На свој допринос томе страдању. Шта смо ми учинили да не страдамо?

КОЛИКО НАШЕГА НАРОДА ПРОЦЕНТУАЛНО УЗИМА АКТИВНОГ УЧЕШЋА У БОГОСЛУЖБЕНОМ ЖИВОТУ НАШЕ ЦРКВЕ? ДА ЛИ ДВА-ТРИ ПОСТО? ЈА НЕ ЗНАМ ТАЧНО, АЛИ СМАТРАМ ДА НИЈЕ ВЕЛИКИ ПРОЦЕНАТ. КАКО МИ ДА ОЧЕКУЈЕМО БОЉИТАК НА ДУХОВНОМ ПЛАНУ КАД 90 ПОСТО НАШЕГА НАРОДА НЕ СМАТРА ДА СВЕТА ЛИТУРГИЈА, КОЈА СЕ РЕДОВНО СЛУЖИ У СВИМ ХРАМОВИМА НА СВЕТУ, НЕ ПРЕТПОСТАВЉА ОБАВЕЗНО УЧЕШЋЕ?

За њега Литургија није “делић неба на земљи”, не представља увод у вечно богослужење у Царству небеском, није обавезна као тајна... То је велики грех, а највећи број нашега народа чини овај грех из незнања – необавештености.

Ево, само ово неколико примера греха о којима бисмо могли да размишљамо у ово време, на данашњи дан када славимо дванаест Апостола и када се присећамо речи Св. Апостола Павла, који каже: “Ослободивши се пак гријеха постадоште слуге праведности”. Да, то је реална последица ослобађања греха: човек постаје слуга праведности. Онај ко не греши он је праведан, односно Бог чини да је он праведан.

Господе Исусе Христе Сине Божји, помози нам да усправно стојимо и да успешно водимо борбу против греха, да бисмо ушли у “радост Господара нашег”. Помози нам да, ослободивши се греха постанемо “слуге праведности”. Амин.

Проша Милораг Лончар

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН – 10. ЈУЛ

ПАСИТЕ СТАДО БОЖЈЕ КОЈЕ
ВАМ ЈЕ ПРЕДАТО, И
НАДГЛЕДАЈТЕ ГА, НЕ СИЛОМ
НЕГО ДРАГОВОЉНО ПО БОГУ,
НИТИ ЗА НЕПРАВЕДНЕ ДОБИТКЕ
НЕГО УЗ ДОБРА СРЦА; НИТИ
КАО ДА ВЛАДАТЕ НАРОДОМ
НЕГО БИВАЈТЕ УГЛЕДИ
СТАДУ (1 ПЕТ. 5, 1–3)

Ево устава пастирима стада Христовога! У неколико речи св. апостол Петар изобличио је три страшне страсти, које од пастира чине вукове, и то: *страст гордост (нагледати се ја не силом)*, *страст среброљубља (нићи за неправедне добитке)*, и *страст властољубља (нићи као да владају народом)*. На супрот овим opakим страстима истакао је апостол три добродетели, које треба да красе свештеника Божјег, и то: *страх Божји (драговољно по Богу)*, *усрђе (не по из добра срца)*, и *службу (бивајуће уред сѣагу)*. Овај устав дао је апостол не само као учитељ него и као пророк. Јер столећа су показала углавном две врсте пастира, и то једне који су се руководили својим страстима у старешевању над Црквом: гордошћу, среброљубљем и властољубљем; и друге, који су се руководили страхом Божјим, усрђем и примером службе. Од оних првих Црква је страдала, али није пропала, док су они пропали. Од ових других Црква је расла, и напредовала и блистала у свету. Оно су вукови, а ово су пастири. Они су непријатељи и људи и Бога; ови су пријатељи и људи и Бога. Пастироначалник Христос тражиће рачуна и од једних и од других о свакој овци, тј. о свакој души човечјој, и платиће праведно

свакоме по заслуги. Гордост, среброљубље и властољубље назови пастира платиће огњем вечним, а страх Божји, усрђе и службу правих пастира платиће радошћу вечном.

О Господе Исусе, Пастироначалниче, помози пастирима стада Твога словеснога, да до краја испуне заповест Твога светог апостола. Теби слава и хвала вавек. Амин.

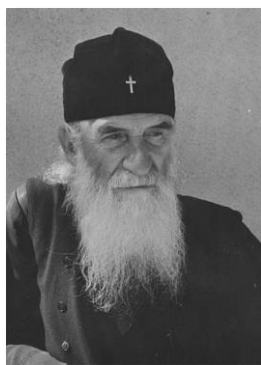
**Св. Владика Николај
Пријрема Милош Ристић**

GOD-MAN: THE BASIC TRUTH OF ORTHODOXY

VENERABLE JUSTIN CELIJSKI

All the truths of Orthodoxy are derived from one truth and reduced to one truth, boundless and eternal. That truth is the God-man Christ. If you live to the end any truth of Orthodoxy, you will have to find that its heart is the God-man Christ. In fact, all the truths of Orthodoxy are nothing but different variants of one Truth: the God-man Christ. Orthodoxy is Orthodoxy by the God-man. And nothing else and no one else. Hence the second name of Orthodoxy is God's humanity. In him, nothing happens according to man and from man, but everything comes from the God-man and happens according to the God-man.

And that means: the basic, eternal truth of life and the world is experienced and learned only by means of the God-Man, in the God-Man. One more thing: the complete truth about man, about the purpose and

meaning of his existence, can only be known through the God-Man. Without Him and outside of Him there is no real man, because a man is a true man only through the God-man and in the God-man. Without Him, man turns into an apparition, into a scarecrow, into nonsense. And instead of a man, you find the waste of a man, fragments of a man, bits of a man. This is why true humanity is only in divine humanity. And there is no other under heaven.

Why is the God-man the basic truth of Orthodoxy? Because he solved all the questions that torment and gnaw at the human spirit: the question of life and death, the question of good and evil, the question of earth and heaven, the question of truth and lies, the question of love and hate, the question of justice and injustice. In one word: the question of man and God. Why is the God-man the basic truth of Orthodoxy? Because with his earthly life he most obviously showed that he is incarnate, humanized, personified eternal Truth, eternal Justice, eternal Love, eternal Joy, eternal Power: All-Truth, All-Justice, All-Love, All-Joy, All-Power. All divine perfections He brought down from heaven to earth. And not only brought down, but also taught us, and gave us the grace forces to turn them into our life, into our thoughts, into our feelings, into our actions. Hence our call: to embody them in ourselves, and in the world around us.

See the best of the best in the human race. In all of them, the God-man is what is the best, and the most important, and the greatest. Because He is the holiness of the saints, the martyrdom of the martyrs, the righteousness of the righteous, the apostleship of the apostles, the goodness of the good, the mercy of the merciful, the love of the loving. Why is the God-man everything and everything in Orthodoxy? Because He, as One of the Holy Trinity, is the incarnate Son of God,

irreplaceable both as God, and as Comforter, and as Protector, and as Teacher, and as Savior. Tormented by the earthly tragedy, man finds only in Him, the all-merciful Lord Jesus: a God who can truly make sense of suffering, a Comforter who can truly console in every trouble and sorrow, a Protector who can truly protect from every evil, a Savior who can truly save from death and sin, a Teacher who can truly teach eternal Truth and Justice.

God-man is everything and everything in Orthodoxy, because he magnified man immeasurably: raised him to God, made him a god by grace. And he achieved this not by underestimating man at the expense of God, but by filling man with all divine perfections. Like no one else, the God-Man glorified man: He bestowed upon him Eternal Life, Eternal Truth, Eternal Love, Eternal Justice, Eternal Joy, Eternal Goodness, Eternal Bliss. And man became a divine majesty as a God-man.

ДА ЛИ НАС ЈЕ БОГ НАПУСТИО

МИТРОПОЛИТ АНТОНИЈЕ
БОРИСПОЉСКИ И БРОВАРСКИ

Постоји неколико разлога због којих се осећамо као да нас је Бог напустио.

Један од најраспрострањенијих, изненађујуће, произлази из наше жеље да достигнемо савршенство сопственим снагама.

Узнемирени смо и дижемо руке када постанемо свесни своје несавршености. Претерано захтеван човек, духовни перфекциониста лако се спотакне. Он полаже више наде у себе и своју снагу него у Господа и Његову помоћ. А то ће неминовно довести до подривања његове снаге и духа и даље до пада у очај.

А очајање је неделатно. Оно парализује нашу вољу и не можемо се покренути или се вртимо у круг.

Корен незадовољства је гордост. Излуђује нас и одузима нам мир и здраво расуђивање. Такав човек не може дозволити себи да се спотакне, не може показати слабост; он тежи ка непогрешивости, а то је немогуће.

Наша несавршеност и наше немоћи чувају нас од надмености и преузношења. У њима се понекад крије наше спасење.

Само смирени кормилар, покуравајући се вољи Онога Који је створио брод, може довести свој брод у сигурну луку коју је Господ припремио за све.

Свест о нашој несавршености је спасоносна. Све док је човек свестан своје несавршености, смирен је и, следствено томе, духовно расте; али чим се појави осећај сопствене непогрешивости у било чему, чак и у некој ситници, требало би да будете опрезни. То је опасан симптом.

Цео наш живот је успон ка Богу. Привучени смо одблеском Небеске славе на земљи и тежимо ка савршенству Свевишњег. Али, у овом привременом животу оно је недостижно у свој својој пуноћи. Потпуно просветљење Божанством и савршено познавање Тројства могуће је тек након телесне смрти.

Не плашимо се да ћемо бити несавршени; требало би да се плашимо ако пожелимо нешто више од заједништва с Богом – на пример, лично гордељиво савршенство.

Бог је највећи предмет наших жеља. Нема ничег другог.

ПОЗДРАВ ПРОТЕ ПЕТРА ИЗ ОТАЋБИНЕ

Прота Петар је на путу до 5. августа где обилази наше светиње, молитвено нас све придружујући са бившим прецима и садашњим чуварима.

Преносимо његове топле поздраве свима уз неколико слика са ходочашћа у Острог, Грачаницу и

на гроб митрополита Амфилохија у саборном подгоричком храму. Заједно са протом путовали су и наши парохијани Весна и Вито Вукашин, као и син оца Драје, музичар Јован Пантелић.

